

ralsekretærens juridiske rådgiver til 25. samling afgivne responsum, hvori det bl. a. hed, at fuldmagtsudvalgets og plenarforsamlingens behandling af delegationernes fuldmagter normalt var begrænset til en undersøgelse af, hvorvidt kravene i forretningsordenens regel 27 var opfyldt. Ville generalforsamlingen i en situation, hvor der ikke var tale om konkurrerende fuldmagter til samme sæde i forsamlingen, afvise en delegations fuldmagter med det formål at udelukke et medlemsland fra at deltage i møderne, ville det have virkning som at suspendere et medlem fra udøvelsen af en ret og et privilegium flydende af medlemskabet på en måde, der ikke var forudset i pagten. Reglerne om suspension af et medlem indeholdtes i pagtens artikel 5, og suspension af et medlems ret til at deltage i møderne gennem forkastelse af det pågældende lands fuldmagter opfyldte ikke de i artikel 5 opstillede betingelser for suspension og ville derfor være i strid med pagten.

Præsidenten henviste yderligere til den udtalelse, som præsidenten for 25. samling, ambassadør Hambro, havde afgivet i samme anledning gående ud på, at en vedtagelse af et forslag af samme indhold som det af Somalia fremsatte efter hans opfattelse ville betyde en meget kraftig fordømmelse fra generalforsamlingens side af den af Sydafrikas regering fulgte politik og udgøre en yderst alvorlig advarsel til den sydafrikanske regering. Men det kunne ikke betyde, at den sydafrikanske delegation ikke havde eller ikke kunne fortsætte med at have sæde i forsamlingen. Sydafrikas rettigheder og privilegier som medlem blev ikke påvirket.

Præsident Malik kunne helt tilslutte sig denne udtalelse, og den sydafrikanske repræsentant fik herefter lov til at fortsætte sit indlæg.

Meddelelse fra generalsekretæren i henhold til FN-pagtens artikel 12, stk. 2.

(Dagsordenens punkt 7).

Den meddelelse, som det i henhold til FN-pagtens artikel 12, stk. 2, påhviler generalsekretæren hvert år at give generalforsamlingen om sager vedrørende opretholdelse af den internationale fred og sikkerhed, som er under behandling i sikkerhedsrådet, blev

taget til efterretning af plenarforsamlingen den 25. september 1971 i forbindelse med behandlingen af generalkomiteens første beretning.

Generalsekretærens forord til årsberetningen 1970-71.

(Dagsordenens punkt 10).

I. Indledning

Efter at generalsekretæren i januar 1971 meddelte, at han ikke ønskede at fortsætte som generalsekretær, når hans nuværende embedsperiode udløb med udgangen af 1971 — en beslutning han siden har gentaget adskillige gange og med stigende styrke — afventede medlemskabet forordet til generalsekretærens årsberetning 1970/71 med særlig forventning. Det var den almindelige opfattelse, at forordet nærmest måtte få karakter af et personligt testamente.

Generalsekretæren benyttede da også forordet til ikke blot at gøre medlemskabet bekendt med sit eget syn på verdensorganisationen som sådan, men også sin opfattelse af generalsekretærens rolle. I modsætning til tidligere år indeholdt forordet yderligere en omtale af de begivenhedsforløb, som han havde beskæftiget sig med i sine ti år som generalsekretær, samt et afsnit indeholdende hans synspunkter og vurdering af problemstillinger, som stadig er aktuelle.

II. Det retrospektive afsnit.

I det retrospektive afsnit omhandles i et vist omfang problemstillinger, som også dækkes i afsnittet om de aktuelle spørgsmål. I det omfang dette er tilfældet, vil de pågældende afsnit blive behandlet nedenfor under III i sammenhæng med de aktuelle spørgsmål, medens man her skal indskrænke sig til at behandle de spørgsmål, som ikke senere tages op.

A. Generelt.

I et kort indledende afsnit konstaterer generalsekretæren, at det tiår, hvori han har virket som generalsekretær, har givet ham anledning til mange håb og til at konstatere tilfredsstillende udviklingsforløb, men samtidig visse skuffelser. Et tilbageblik over